

Τύποι, Τελεστές και παραστάσεις στη C

Μάθημα 2

* **Types, operators and expressions**

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Ακέραιοι

	Μέγεθος – Bytes	min	max
char	1	-128	127
unsigned char	1	0	255
int	4	-2.147.483.648	2.147.483.647
unsigned int	4	0	4.294.967.295
short int	2	-32.768	32.767
unsigned short int	2	0	65536
long int	4	-2.147.483.648	2.147.483.647

Εξαρτάται από το σύστημα του Η/Υ

- Ο τύπος `char` μπορεί να απεικονιστεί στον πίνακα χαρακτήρων ASCII και να δηλώνει ένα σύμβολο
- Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο προσδιορισμός “signed” για να δηλώσει ότι ο τύπος είναι προσημασμένος (για τους περισσότερους μεταγλωττιστές δεν απαιτείται)
- Όταν ένας ακέραιος δηλώνεται άμεσα στο πρόγραμμα ως σταθερά, τότε θεωρείται τύπου `int`. Αν θέλουμε να χρησιμοποιηθεί από τη γλώσσα ως `unsigned` τότε προσθέτουμε το χαρακτήρα `u` ή `U` μετά τον αριθμό (πχ `100u`), για `long` χρησιμοποιούμε το `l` ή `L`.

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Μορφοποίηση και έξοδος με την printf

printf: συνάρτηση της **stdio**

Σύνταξη: printf (κείμενο με σύμβολα μορφοποίησης, μεταβλητές)

Format code: %«τύπος αριθμού»

```
char a='W';
int k=-100;
unsigned int l=1500;
printf("character %c \n",a);
printf("signed integer %d \n",k);
printf("unsigned integer %u \n",l);
printf("the symbol %% \n");
printf("All numbers  a=%d \t k=%d \t l=%u \n",a,k,l);
```

Για ακεραίους

%c : χαρακτήρας

%d : προσημασμένος ακέραιος

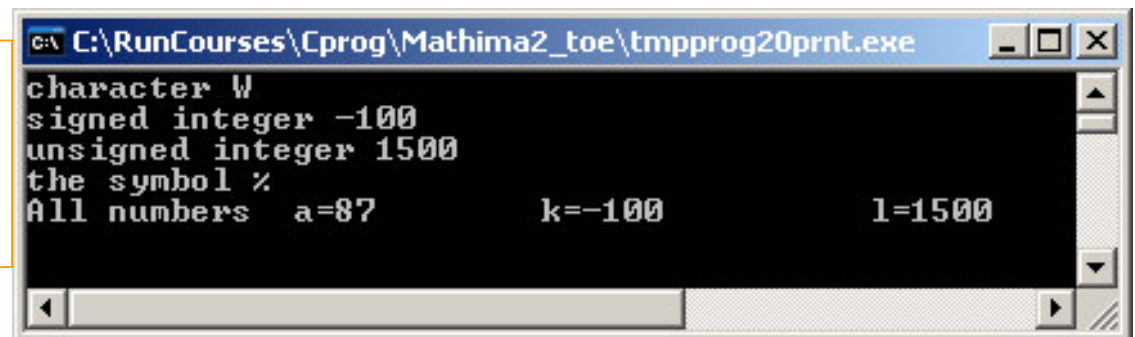
%u : απρόσημος

*Format code: %**n**«τύπος αριθμού»

n: ελάχιστος αριθμός ψηφίων

(γέμισμα με κενά πριν τον αριθμό μέχρι να συμπληρωθεί ο αριθμός ψηφίων **n**)

Δες κώδικα prog20prnt.c


```
C:\RunCourses\Cprog\Mathima2_toe\tmpprog20prnt.exe
character W
signed integer -100
unsigned integer 1500
the symbol %
All numbers  a=87          k=-100          l=1500
```

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Μορφοποιημένη είσοδος με την scanf

scanf: συνάρτηση της **stdio***

Σύνταξη: scanf (σύμβολο μορφοποίησης, διεύθυνση μεταβλητής)

Format code: %«τύπος αριθμού», &: Διεύθυνση μεταβλητής

```
int a;
printf("Give an integer number :");
scanf ("%d", &a)
```

```
/* prog20scanf.c , ver 2.*/
/* Μορφοποίηση και είσοδος ακεραίων */

#include <stdio.h>

main()
{
    int k;
    unsigned int m;
    printf("Give an integer : ");
    scanf ("%d", &k);
    printf("Give an unsigned integer : ");
    scanf ("%u", &m);
    printf("\n You gave the numbers %d and %u\n", k, m);
    fflush(stdin); getchar();
}
```

* Περισσότερα για την printf και scanf στο 6ο μάθημα

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Αριθμοί κινητής υποδιαστολής

Μορφή : δεκαδική (πχ 123.456) ή εκθετική (1.23456E02)

	Μέγεθος – Bytes	min	max	Απόλυτο min (≠0)
float	4	-3.402823E38	3.402823E38F	1.175494E-38
double	8	-1.797693E308	1.797693E308	2.225074E-308
long double	12	-1.189731E4932	1.189731E4932	3.362103E-4932

Εξαρτάται από το σύστημα του Η/Υ

(το μηδέν αναγνωρίζεται)

float : αριθμός απλής ακρίβειας (8 σημαντικά ψηφία)

double : αριθμός διπλής ακρίβειας (16 σημαντικά ψηφία)

long double : αριθμός εκτεταμένης ακρίβειας (20 σημαντικά ψηφία)

- Όταν ένας πραγματικός δηλώνεται άμεσα στο πρόγραμμα ως σταθερά, τότε θεωρείται τύπου double. Αν θέλουμε να χρησιμοποιηθεί από τη γλώσσα ως float τότε προσθέτουμε το χαρακτήρα f ή F μετά τον αριθμό (πχ 1.2f), για long double χρησιμοποιούμε το l ή L.

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Μορφοποίηση-έξοδος πραγματικών αριθμών

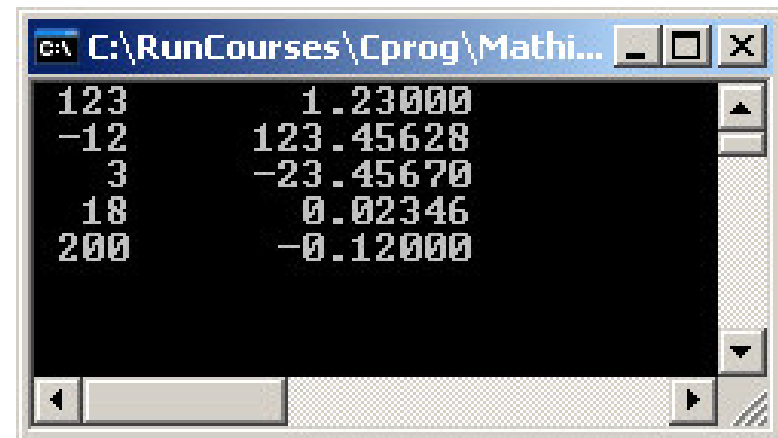
`printf` (κείμενο με σύμβολα μορφοποίησης, μεταβλητές)

Format code: `%n1.n2f` ή `%n1.n2e`

n1: συνολικός αριθμός ψηφίων, **n2**: αριθμός δεκαδικών
(Προαιρετικά και τα δύο ή το ένα από τα δύο)

Δες κώδικα prog21prnt.c

```
int a1=123, a2=-12, a3=3, a4=18, a5=200;
float x1=1.23, x2=123.4562789, x3=-23.4567,
x4=0.0234578, x5=-0.12;
printf("%4d    %10.5f\n", a1, x1);
printf("%4d    %10.5f\n", a2, x2);
printf("%4d    %10.5f\n", a3, x3);
printf("%4d    %10.5f\n", a4, x4);
printf("%4d    %10.5f\n", a5, x5);
```



```
C:\RunCourses\Cprog\Mathi...
123      1.23000
-12     123.45628
 3     -23.45670
 18      0.02346
200     -0.12000
```

Απλοί Τύποι Δεδομένων

Μορφοποιημένη είσοδος Πραγματικών με την scanf

Σύνταξη : λειτουργεί όπως και με τους ακεραίους αλλά με το σωστό σύμβολο μορφοποίησης

Format code: %«τύπος αριθμού», &: Διεύθυνση μεταβλητής

float a; double y

scanf ("%f", &x); scanf ("%lf", &y);

Για float

Για double

```
/* prog20Fscanf.c , ver 2.*/  
/* Μορφοποίηση και είσοδος πραγματικών */  
  
#include <stdio.h>  
/* Δεν έχει σημασία η μορφοποίηση f ή e για floats*/  
main()  
{  
    float a,b;  
    double c;  
    printf("Give a float : ");  
    scanf("%f",&a);  
    printf("Give a float : ");  
    scanf("%e",&b);  
    printf("Give a double : ");  
    scanf("%lf",&c);  
    printf("\n You gave the numbers %f, %f and %f\n",a,b,c);  
    fflush(stdin); getchar();  
}
```

* Περισσότερα για την printf και scanf στο 6ο μάθημα

Απλοί Τύποι Δεδομένων - Δήλωση σταθερών

1. Χρήση της οδηγίας του προ-μεταγλωττιστή **#define**, πχ

```
#define Pi 3.14159
```

Κατά την πρώτη ανάγνωση (pre-compiling) κάθε όνομα ``μεταβλητής'' `Pi` μέσα στο πρόγραμμα αντικαθίσταται με το 3.14159

2. Χρήση του προσδιορισμού **const**, πχ

```
const float Pi=3.14159
```

Το σύμβολο `Pi` δηλώνεται ως μεταβλητή τύπου `float`, παίρνει τιμή κατά την δήλωσή της και η οποία δεν μπορεί να αλλάξει άμεσα (με τελεστή ανάθεσης τιμής στη μεταβλητή)

3. Σταθερές απαρίθμησης (enumeration constants) : λίστα μεταβλητών με ακέραιες τιμές ή χαρακτήρες

```
enum studentId {Nick=15, Anna=18, John=10, Maria=60};
```

*αν δεν δηλώνονται τιμές δίνονται με αύξηση κατά 1 από την προηγούμενη δήλωση (αν δεν υπάρχει καμία δήλωση τιμής δίνονται τιμές αρχίζοντας από το μηδέν), πχ

```
enum Color {red=1, green, blue, brown, yellow};
```

(green=2, blue=3 κλπ)

- Οι σταθεροί ακέραιοι αριθμοί στο *οκταδικό σύστημα* δίνονται αρχίζοντας με **0**, πχ 0123 (=83)
- Οι σταθεροί ακέραιοι αριθμοί στο *δεκαεξαδικό σύστημα* δίνονται αρχίζοντας με **0x**, πχ 0x012A (=298)
- Κωδικοί μορφοποίησης για την printf : `%o` (για οκταδικό) `%x` για δεκαεξαδικό

Μετονομασία-Αλλαγή τύπου

Μετονομασία τύπου : `typedef type_name new_name`

Αλλαγή τύπου τιμής μεταβλητής μέσα στο πρόγραμμα (**casting**)
- (type)Μεταβλητή -

```
/* prog23chtyp.c */  
  
/* new type definition and casting */  
  
#include <stdio.h>  
  
typedef double MyType;  
typedef unsigned char BYTE;  
  
main()  
{  
    MyType a=123.65;  
    BYTE b=200;  
    printf("a=%f\n",a);  
    printf("b=%d\n",b);  
    printf("integer a = %d\n", (int) a);  
    getchar();  
}
```



```
C:\RunCourses\Cprog\Mathima2_toe\...  
a=123.650000  
b=200  
integer a = 123  
-
```

Casting πραγματικού σε ακέραιο = αποκοπή δεκαδικού μέρους

* Πως μπορούμε να κάνουμε στρογγυλοποίηση στον κοντινότερο ακέραιο με casting;

Αριθμητικοί τελεστές

(μεταβλητή **a**) **Τελ** (μεταβλητή **b**) → τιμή **c**

+ , - , * , / , %

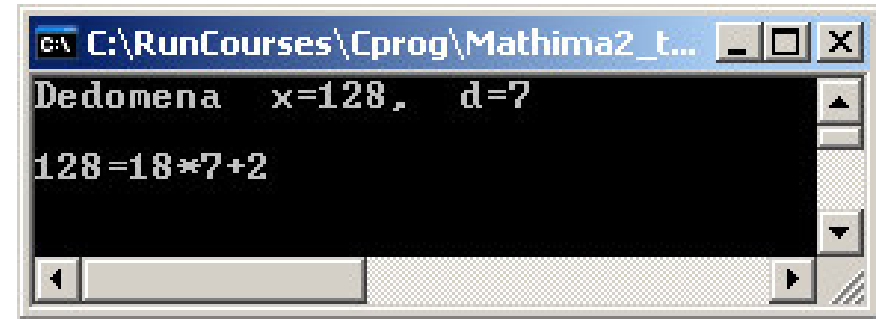
- Αν οι a και b είναι ίδιου τύπου τότε και η c είναι του ίδιου τύπου
- Αν οι a και b είναι διαφορετικού τύπου, η c είναι του «ευρύτερου τύπου» από τις a και b
`char<int<long int<float<double<long double`
- %: πράξη ακέραιο υπόλοιπο (πρέπει a, b να είναι ακέραιου τύπου)
- Αν a,b είναι ακέραιου τύπου η διαίρεση / είναι ακέραια διαίρεση, δηλαδή δίνει το πηλίκο.
- Αν θέλουμε να διαιρέσουμε τους δύο ακέραιους a,b με κανονική διαίρεση τότε μπορούμε να εφαρμόσουμε τις ακόλουθες εκφράσεις
`(1.0f*a)/b` ή `(float)a/b`

Δες κώδικα *prog24oper.c*

Round off errors : παράδειγμα στον κώδικα *prog25roff.c*

Αριθμητικοί τελεστές – Ασκήσεις

Άσκηση 3.1: Κάντε ένα πρόγραμμα στο οποίο να δίνεται μια τιμή στην ακέραια μεταβλητή x (διαιρετέος) και μια τιμή στην ακέραια μεταβλητή d . Θέλουμε το πρόγραμμα να αναλύει τον x και να τον εκτυπώνει στη μορφή $x = \pi * d + \upsilon$, όπου π το ηλίκο και υ το υπόλοιπο.


```
C:\RunCourses\Cprog\Mathima2_t...
Dedomena x=128, d=7
128=18*7+2
```

Άσκηση 3.2

Συμπληρώστε το πρόγραμμα *prog25roff.c* με μερικά ακόμα βήματα υπολογισμών και υπολογίστε σε κάθε βήμα πως αυξάνει η διαφορά μεταξύ των τριών τιμών, υπολογίστε δηλαδή τις διαφορές $(z-x)$ και $(z-y)$. Αν υποθέσουμε ότι το z (long double) είναι το σωστό αποτέλεσμα των υπολογισμών, τότε οι παραπάνω διαφορές θα δείχνουν το σφάλμα όταν χρησιμοποιούμε αριθμούς float και double που είναι μικρότερης ακρίβειας.

Τελεστές μείωσης/αύξησης

-- , ++ , += , -= , *= , /=

* Έστω x μεταβλητή και a μια τιμή (σταθερά, μεταβλητή, ή παράσταση)

$x+=a$: αύξηση της μεταβλητής x κατά a ($x=x+a$)

$x-=a$: μείωση της μεταβλητής x κατά a ($x=x-a$)

$x*=a$: πολλαπλασιασμός της μεταβλητής x με το a ($x=x*a$)

$x/=a$: πολλαπλασιασμός της μεταβλητής x με το a ($x=x/a$)

Μοναδιαίοι τελεστές μείωσης/αύξησης

$x++$ ή $++x$: αύξηση της μεταβλητής x κατά 1 ($x=x+1$)

$x--$ ή $--x$: μείωση της μεταβλητής x κατά 1 ($x=x-1$)

▪ Όταν το $++$ ή $--$ είναι μετά την μεταβλητή, η αύξηση γίνεται μετά τους υπολογισμούς της παράστασης και την εκτέλεση της τρέχουσας εντολής.

▪ Όταν το $++$ ή $--$ είναι πριν την μεταβλητή, η αύξηση γίνεται πριν γίνουν οι υπόλοιποι υπολογισμοί της παράστασης και η εκτέλεση της τρέχουσας εντολής.

Συσχετιστικοί και λογικοί τελεστές

Τιμές *boolean* : **FALSE** or **TRUE** ή αντίστοιχα **0** ή **1**

- Μια τιμή *bool* αντιστοιχεί σε τύπο int (4 bytes!)
- Κάθε μη μηδενικός ακέραιος, ο οποίος αντιμετωπίζεται μέσα στο πρόγραμμα σαν bool, αντιστοιχεί σε τιμή **TRUE**.

Συσχετιστικοί τελεστές : >, >=, <, <=, ==, != → αποτέλεσμα *bool*

Λογικοί τελεστές : OR (||), AND (&&) και NOT (!)

0 0 → 0	0 && 0 → 0
0 1 → 1	0 && 1 → 0
1 0 → 1	1 && 0 → 0
1 1 → 1	1 && 1 → 1

!1 → 0
!0 → 1

```
#include <stdio.h>
```

```
main()
```

```
{
```

```
int a=100, b=-30;
```

```
int c1,c2; /* use as boolean */
```

```
c1=a>b;
```

```
c2=!c1;
```

```
printf("1. c1=%d c2=%d\n\n",c1,c2);
```

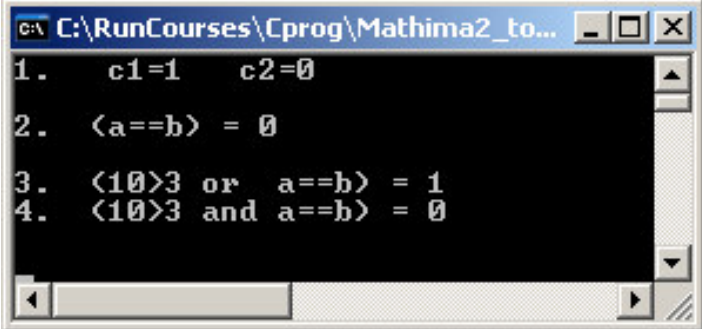
```
printf("2. (a==b) = %d\n\n",a==b);
```

```
printf("3. (10>3 or a==b) = %d \n",10>3 || a==b);
```

```
printf("4. (10>3 and a==b) = %d \n\n",10>3 && a==b);
```

```
getchar();
```

```
}
```



```
C:\RunCourses\Cprog\Mathima2_to...
1. c1=1 c2=0
2. (a==b) = 0
3. (10>3 or a==b) = 1
4. (10>3 and a==b) = 0
```

Δες κώδικα prog26bool.c

Παραστάσεις

Τελεστές (λογικοί και αριθμητικοί), σταθερές και μεταβλητές μπορούν να σχηματίσουν σύνθετες παραστάσεις οι οποίες αντιστοιχούν σε μία τιμή (αριθμητική ή bool).

Οι υπολογισμοί μέσα στην παράσταση γίνονται με συγκεκριμένη προτεραιότητα

- Ισχύει γενικά η προσηταιριστικότητα από τα αριστερά (αλλά με εξαιρέσεις για τους τελεστές `!`, `++`, `--`, `+=`, `- =`, `*=`, `/=`)
  - Πρώτα εκτελούνται οι παρενθέσεις
  - Για τις αριθμητικές παραστάσεις προτεραιότητα έχουν οι `*`, `/` και `%` και μετά οι `+` και `-`.
  - Για τις λογικές παραστάσεις προηγούνται οι συσχετικοί τελεστές `<`, `<=`, `>`, `>=` των `==`, `!=` και έπονται οι λογικοί τελεστές `&&` και `||`.
- Σε κάποιες περιπτώσεις (ειδικών τελεστών) η προτεραιότητα μπορεί να εξαρτάται και από τον μεταγλωττιστή ή το ίδιο το hardware.
  - **Συνίσταται** όπου υπάρχει αμφιβολία προτεραιότητας να χρησιμοποιούνται παρενθέσεις ή/και περισσότερες γραμμές κώδικα πχ.

Αντί του `int x, y, a=9, b=10;
y=a>5+3&&a+1==b++;` γράφουμε `int x, y, a=9, b=10;
y= (a> (5+3)) && ((a+1) ==b) ;
b++;`

Δες κώδικα `prog27expr.c`

Παραστάσεις υπό συνθήκη

Τριαδικός τελεστής «?:»

Μεταβλητή = [λογική συνθήκη bool] ? παράσταση 1 : παράσταση 2

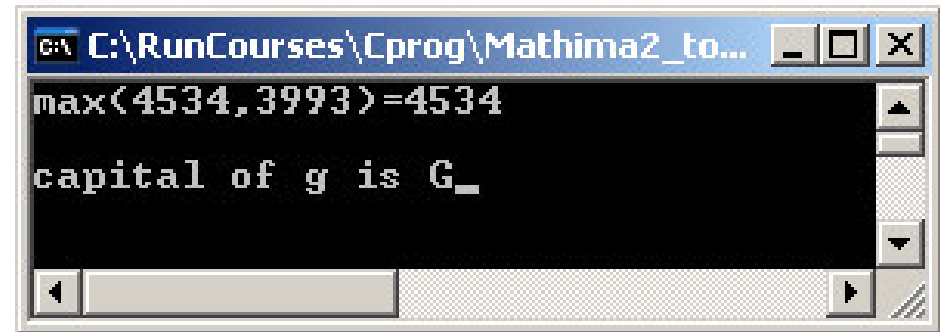
Αν η λογική συνθήκη έχει τιμή TRUE τότε η μεταβλητή παίρνει τη τιμή της παράστασης 1 αλλιώς παίρνει τη τιμή της παράστασης 2. Κάθε φορά μία από τις παραστάσεις υπολογίζεται.

(prog28cond.c)

```
/* find max */
int a, b, max;

a=4534; b=3993;
max=(a>b)?a:b;
printf("max(%d,%d)=%d\n\n",a,b,max);

/* change lower characters to capital */
const int d=97-65;
char c='g';
printf("capital of %c is ",c);
c=(c<=90)?c:c-d;
printf("%c",c);
```



```
C:\RunCourses\Cprog\Mathima2_to...
max<4534,3993>=4534
capital of g is G_
```

Συνήθεις μαθηματικές συναρτήσεις

Οι μαθηματικές συναρτήσεις βρίσκονται στην καθιερωμένη βιβλιοθήκη της C και δηλώνονται στη κεφαλίδα `<math.h>`

<i>Δυνάμεις - Λογάριθμοι</i>			
<code>sqrt</code>	Τετραγωνική ρίζα		
<code>pow</code>	Δύναμη	<code>exp</code>	Εκθετική συνάρτηση
<code>log10</code>	Δεκαδικός Λογάριθμος	<code>log</code>	Φυσικός λογάριθμος
<i>Τριγωνομετρικές συναρτήσεις (γωνία σε rad)</i>			
<code>cos</code>	συνημίτονο	(τόζα)	<code>acos</code> [0,π]
<code>sin</code>	ημίτονο		<code>asin</code> [-π/2,π/2]
<code>tan</code>	εφαπτομένη		<code>atan</code> [-π/2,π/2]
			<code>atan2</code> [0,2π)
<code>cosh, sinh, tanh</code> : υπερβολικές τριγωνομετρικές συναρτήσεις			
<code>fabs</code>	απόλυτη τιμή πραγματικού αριθμού		
<code>fmod</code>	Υπόλοιπο (για πραγματικούς αριθμούς)		
<code>floor,</code> <code>ceil</code>	συναρτήσεις στρογγυλοποίησης προς τον μικρότερο/μεγαλύτερο ακέραιο		

Συνάρτηση(x)

- x: πραγματική μεταβλητή ή παράσταση (αν δεν είναι τύπου double, μετατρέπεται αυτόματα σε double)
- Δίνει τιμή πραγματικό αριθμό τύπου double

$$\text{pow}(x, y) = x^y$$

$$\text{atan2}(x, y) = \text{atan}(y/x) \text{ με πληροφορία τεταρτημορίου}$$

$$\text{fmod}(x, y) = R, \quad (x = y * k + R, k: \text{integer})$$

Ασκήσεις

3.3. Ορίστε μια πραγματική μεταβλητή x και υπολογίστε τις παραστάσεις

$$y = \sin^2(x) + \cos^2(x) \quad y = e^{9 \ln|x|} - x^9, \quad y = 1 + \frac{x}{2^3} + \frac{|x|^{1/3}}{\sqrt{2}} \left(e^x - \frac{1}{x^2 + \frac{1}{x}} \right)$$

3.4. Δώστε σε ένα πρόγραμμα τις καρτεσιανές συντεταγμένες x, y και υπολογίστε τις πολικές r και θ , όπου θ σε μοίρες. Και το αντίστροφο, δώστε τις πολικές και υπολογίστε τις καρτεσιανές

3.5. Δώστε τρεις μεταβλητές a, b, c και γράψτε μια παράσταση (υπό συνθήκη) που να υπολογίζει τον μεγαλύτερο

3.6. Γράψτε μια παράσταση που να υπολογίζει την στρογγυλοποίηση ενός πραγματικού αριθμού x με δύο δεκαδικά (πχ για τον $x=3.14678$ να παίρνουμε τον αριθμό $y=3.15$).